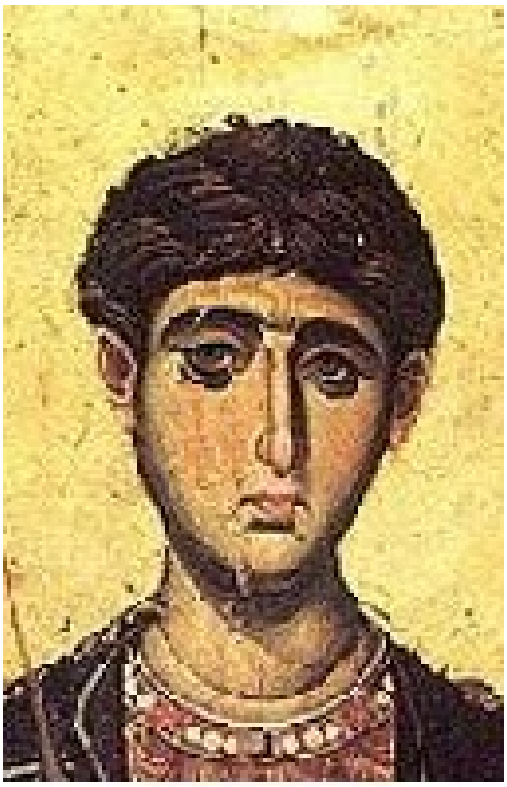
26.10.2012 г. / 11:14:43

Вяра

08.11 по еретическия, †26 октомври по православния календар - Свети великомъченик Димитрий Солунски

Страдание и чудеса на светия славен великомъченик Димитрий Солунски († ок. 306 г.)

Свети великомъченик Димитрий Солунски. Фрагмент от стара гръцка икона в Света Гора-Атон

Свети Великомъченик Димитрий(1), син на благородни и благочестиви родители, произхождал от град Солун, където баща му бил градоначалник. По това време нечестивите царе повдигнали жестоко гонение срещу християните. Затова баща му, който тайно вярвал в Господ Иисус Христос и изпълнявал

Неговите заповеди, не се осмелявал явно да изповядва Неговото пресвято име, боейки се от страшните заплахи на езичниците. В тайна стая вътре в дома си той имал две свети икони, украсени със злато и със скъпоценни камъни; на едната от тях бил изобразен нашият Господ Иисус Христос, а на другата – Пресвета Богородица. Пред тях той палел свещи и кадял тамян. В тази уединена молилня заедно със съпругата си често възнасял молитви към Истинния Бог, живеещ във висините, към Единородния Негов син и към Пренепорочната Владичица. Тези благочестиви съпрузи щедро обдарявали бедните с милостиня и никога не отказвали помощ на нуждаещите се. Само едно нещо силно ги натъжавало: нямали си деца. Те усърдно молели Господа да им дари наследник. И след известно време желанието им се изпълнило.

Всевишният чул молбите и им дарил син Димитрий. Голямо било ликуването на родителите; те горещо благодарили на Бога. Целият Солун бил съпричастен с радостта на своя градоначалник, който устроил трапеза за всички и особено за сиромасите.

Когато детето поотраснало и вече можело да разбира истината, родителите му го въвели в молилнята, където били светите икони и като му ги посочили, казали:

- Ето образът на Единия Истинен Бог, сътворил небето и земята, а това е Пресвета Богородица.

Те го научили на светите Христови заповеди, обяснили му всичко, чрез което човек може да познае Господ Иисус Христос и му показали колко суетна и пагубна е вярата в скверните езически богове.

От този момент Димитрий, напътстван както от думите на родителите си, а още повече наставен свише от Дух Светий, познал истината; Божията благодат вече почивала върху него.

Той повярвал в Господа от цялата си душа и като се поклонил на светите икони, с благоговение ги целунал.

Тогава родителите му повикали свещеник и неколцина познати християни и кръстили детето в своя таен храм в името на Отца и Сина и Светия Дух.

Като приел своето кръщение Димитрий се поучавал в истинската вяра, растял както на години, така и по разум, изкачвал се все по-високо по стълбицата на добродетелите и Божията благодат все повече го просвещавала и го извисявала.

Когато Димитрий достигнал пълнолетие, родителите му се преселили от този временен живот, като успели да предадат на своя син пример за Богоугоден живот и го оставили наследник на целия си имот.

Междувременно цар Максимиан, узнавайки за смъртта на солунския градоначалник, повикал при себе си неговия син Димитрий. Като забелязал, че той е разумен и храбър, царят го назначил за управител на цялата Солунска област. Поверявайки му тази длъжност, той казал:

- Пази родния си град и го очисти от нечестивите християни; предавай на смърт всеки, който дори само призове името на Разпнатия.

Като приел царското назначение, Димитрий се върнал у дома си и бил посрещнат с чест от жителите на града. Той отдавна желаел да утвърди в родния си град светлината на истинската вяра и скърбял, когато виждал, че жителите на Солун се покланяли на бездушни идоли. След пристигането си в града той открито започнал да изповядва и да прославя нашия Господ Иисус Христос; поучавал всички на заповедите Христови, обръщал езичниците към светата вяра и

изкоренявал скверното многобожие; с една дума той станал втори апостол Павел за жителите на Солун.

Слухът за това скоро стигнал и до самия Максимиан. Царят, като узнал, че поставеният от него за управител Димитрий е християнин и вече е обърнал мнозина към своята вяра, силно се разгневил. Връщайки се от Сарматската война, царят се спрял в Солун. Още преди пристигането на Максимиан в града Димитрий поверил на своя верен слуга Луп цялото имущество, което наследил от родителите си – злато, сребро, скъпоценни камъни и дрехи, и му наредил да раздаде всичко това на бедните и на нуждаещите се.

- Разпредели това земно богатство между тях – добавил светецът, - а ние ще търсим за себе си небесно богатство.

Самият той започнал да се моли и да пости, готвейки се по този начин за мъченически венец. Царят незабавно започнал да разпитва дали това, което е чул за Димитрий, е истина. Като излязъл пред царя, без да се смути, Димитрий изповядал, че е християнин и порицал езическото многобожие. А злият мъчител веднага заповядал да затворят изповедника на истинската вяра в тъмница. Като влязъл там Димитрий се молел със словата на пророк Давид: **“Побързай, Боже, да ме избавиш, побързай, Господи, да ми помогнеш. Защото Ти си моя надежда, Господи Боже, мое упование от младините ми. На Тебе съм се крепил от рождение; Ти си ме извел из майчината ми утроба; моята хвала към Тебе няма да престане… Радват се устата ми, когато Те възпявам, и душата ми, която си Ти избавил; и езикът ми всеки ден ще разгласява Твоята правда…”**

Димитрий седял в тъмницата като в светъл чертог, прославяйки Бога. Дяволът, който желаел да го уплаши, се превърнал в скорпион и искал да ужили светеца по крака.

Като се осенил с кръстно знамение, Димитрий без боязън настъпил скорпиона, произнасяйки словата на Давид: “Аспида и василиск ще настъпиш, лъв и змей ще стъпчеш”.

Прекарвайки по такъв начин времето си в тъмницата, светецът бил удостоен с посещение от Божий ангел; небесният пратеник се явил пред него в ярка светлина с прекрасен райски венец в ръцете и рекъл:

- Мир на тебе, страдалецо Христов! Бъди мъжествен и твърд!

А светецът отвърнал:

- Радвам се в Господа и се веселя в Бога, моя спасител!

Това явление на ангела утешило и ободрило страдалеца; той още по-силно възжелал да запечата с кръвта си изповядването на истинската вяра Христова.

Междувременно царят устроил игри и започнал да се забавлява със зрелища. Той имал един прочут борец, родом вандал (2) на име Лий. Максимиан заповядал да построят висок подиум и с голямо удоволствие наблюдавал как Лий побеждава противниците си и ги хвърля отвисоко върху копия, като ги обрича на мъчителна смърт. Сред зрителите се намирал един юноша християнин на име Нестор. Силна духовна дружба го свързвала с Димитрий, който бил негов наставник във вярата.

Като видял, че Лий убива мнозина и особено мъчително погубва християните, които били заставяни насила да влизат в бой с него, този момък, като добил кураж, пожелал да излезе срещу царския борец. Но преди това отишъл в тъмницата при Димитрий. Нестор му разказал всичко, което правел Лий с християните и признал, че иска да се бори с този убиец, и поискал да го благослови. Като го осенил с кръстното знамение, Димитрий му предрекъл:

- Ти ще удържиш победа над Лий, но ще претърпиш големи мъки за Христа!

Като излязъл на арената, Нестор на всеослушание извикал:

- Боже Димитриев, помогни ми в борбата с моя противник!

След това смело влязъл в бой с Лий, надвил го и го хвърлил върху острите копия. Гибелта на Лий силно опечалила царя и той веднага заповядал да предадат блажения Нестор на смърт.(3) Но това не могло да утеши Максимиан, цял ден и цяла нощ той скърбял за смъртта на Лий. Като узнал, че Нестор е излязъл да се бори с Лий по съвет и с благословията на Димитрий, царят наредил да пронижат с копия и светия великомъченик.

- Лий, - казал Максимиан, - беше хвърлен върху острите копия. Нека и Димитрий да загине от същата смърт, с каквато Нестор погуби нашия любим борец.”

Но безумният мъчител се заблуждавал, като мислел, че смъртта на праведника и на грешника е еднаква. Защото смъртта на грешниците е жестока, но кончината на светиите е честна пред очите на Господа.

Веднага щом се зазорило утрото на 26 октомври в тъмницата при Димитрий влезли войници. Те заварили светия мъж да се моли. Въпреки това на мига се хвърлили върху него и го пронизали с копията си. Така Христовият изповедник предал своята свята душа в ръцете на Създателя.(4)

През нощта християните тайно взели тялото на светеца, захвърлено без чест в праха, и благоговейно го погребали.

Свидетел на блажената кончина на светия великомъченик бил неговият верен раб Луп. Той благоговейно взел ризата на своя господар, напоена с кръв, в която натопил и пръстена му.

С тази риза и с пръстена той извършил много чудеса, като лекувал всякакви болести и прогонвал духа на лукавия.

Слухът за тези чудеса се разнесъл из Солун, така че всички болни започнали да се стичат при Луп. Като узнал за това Максимиан заповядал да хванат блажения Луп и да му отсекат главата. Така добрият раб последвал господаря си в небесната обител.

Когато изминали много години и гоненията срещу християните престанали, над гроба на Свети Димитрий издигнали неголям храм. Тук ставали много чудеса, много боледуващи получавали изцеление. Един знатен илирийски велможа на име Леонтий(5) имал тежък, неизлечим недъг. Като чул за чудесата на светия страдалец, той се обърнал с вяра към него. Когато го внесли в храма и го положили на мястото, където били погребани мощите на светия великомъченик, той в същия миг получил изцеление и станал съвършено здрав, като благодарял на Бога и прославял Неговия угодник Свети Димитрий.

В знак на благодарността си към светеца Леонтий пожелал да издигне в чест на този славен великомъченик голяма и прекрасна църква. Предишният неголям храм бил съборен. Когато започнали да копаят, за да положат новите основи, намерили мощите на Свети Великомъченик Димитрий съвършено непокътнати, без никакво тление; от тях изтичало благовонно миро, така че целият град се изпълнил с благоухание.

На това духовно тържество се събрал много народ. Светите мощи били изкопани от земята с голямо благоговение, при което много болни получили изцеление чрез помазване с изтичащото миро.(6) Леонтий се зарадвал не толкова за своето изцеление, колкото за откриването на светите мощи. Той скоро завършил започнатото дело и построил прекрасен храм на

името на Свети Димитрий. В специален ковчег, обкован със злато и сребро, и украсен със скъпоценни камъни, били положени благословените мощи на великомъченика. Но грижите на Леонтий не спрели дотук: той купил села и лозя и ги завещал за издръжка на служещите при храма. Когато му дошло времето да се върне в родината си, той решил да вземе със себе си част от мощите на светеца, за да построи в своя град църква в чест на Свети Димитрий. Но светецът му се явил и му забранил да отделя мощите. Тогава Леонтий взел само обагрената с кръв плащаница и като я сложил в позлатен ковчег, се отправил у дома си в Илирия.

През време на пътуването тази плащаница по молитвите на светеца станала причина за много чудеса. На Леонтий му се наложило да премине през една голяма река, която била силно придошла и страшно бушувала (7), страх и ужас го обзели, но изведнъж пред него се явил Свети Димитрий и рекъл:

- Вземи в ръцете си ковчега с плащаницата и престани да се боиш.

Леонтий постъпил според съвета на светеца; и сам той, и всички, които били с него, благополучно преминали. Когато се върнал в родината си, най-напред съградил прекрасен храм в чест на Свети Великомъченик Димитрий. Като призовавал с вяра името му, самият Леонтий по молитвите на светеца вършел чудеса. Управителят на Илирия бил жестоко болен, гной и струпеи покривали цялото му тяло от главата до нозете. Леонтий избавил болния, като се обърнал с молитва към Свети Димитрий; по същия чудодеен начин той изцерил един кръвоточив и излекувал един бесноват; и много други чудеса станали там по молитвите на светеца. Но особено много чудеса станали в Солун, където почивали мощите на този великомъченик.

Веднъж в храма, посветен на светия великомъченик,

възникнал пожар. Особено силно бил повреден сребърният сенник над мощите на Божия угодник: от огъня той се разтопил. Тогавашният архиепископ Евсевий много искал да направи нов сенник. Но имал твърде малко сребро. В храма се намирал сребърен трон, останал съвършено невредедим от пожара. Този трон архиепископът намислил да претопи на сенник, но не бързал да казва на никого за намерението си. В същото време при храма имало един благочестив презвитер на име Димитрий. Светият великомъченик му се явил и рекъл:

- Иди и кажи на епископа на града: не дръзвай да претопяваш трона, който се намира в моя храм.

Димитрий веднага се отправил към Евсевий, за да му предаде желанието на светеца да се откаже от намерението си. Отначало архиепископът бил поразен от думите на своя подопечен, но после, предположил, че Димитрий е успял по някакъв начин да узнае за намерението му и престанал да се учудва, дори направил забележка на презвитера. След няколко дни архиепископът заповядал на майсторите да се явят при него. В същото това време презвитерът Димитрий дошъл за втори път при Евсевий и казал:

- Светият великомъченик отново се яви в съновидение на мен, грешния и ми заповяда да ти кажа: “Заради любовта ти към мен, не претопявай трона.”

Архиепископът отново отпратил рязко презвитера, но и не наредил да се претопи трона, решил да изчака малко. След известно време отново поискал да предаде трона за претопяване, но Свети Димитрий, като се явил на същия презвитер, рекъл:

- Не унивайте, аз сам ще се погрижа за моя храм и за моя град; предоставете на мен грижата за това.

Тогава архиепископът вече не можал да сдържи сълзите си и казал на всички, които го заобикаляли:

- Братя, да почакаме още малко, защото самият Христов угодник ни обещава помощта си.

Архиепископът още не бил изрекъл тези думи, когато дошъл един солунски гражданин на име Мина и донесъл със себе си 75 фунта сребро.

- Свети Димитър – казал Мина – често ме е избавял от опасности и дори ме е спасявал от смърт. Отдавна исках да направя пожертвование в храма на моя милостив покровител и голям застъпник. А днес още от сутринта някакъв глас ме подбуди: “Върви и направи това, което отдавна възнамеряваше да направиш.”

Предавайки среброто, Мина пожелал то да бъде изразходвано за сенник при гроба на великомъченика. След това се явили и други солунски граждани и също донесли сребро. От пожертвованията бил направен прекрасен сенник.

При царуването на Маврикий(8) аварите(9) поискали голям данък от жителите на Византия, но императорът отказал да изпълни искането им. Тогава те събрали огромна войска, в която влизали главно славяни и решили да превземат Солун, който се отличавал със своята оживена търговия и големи богатства. Император Маврикий изпратил войска, но разразилата се малко преди това епидемия силно засегнала солунските жители, а и неприятелската войска била огромна – броят й достигал сто хиляди души. Десет дни преди пристигането на враговете Свети Димитрий се явил на архиепископ Евсевий и му казал, че над града е надвиснала страшна опасност. Солуняни мислели, че неприятелската войска няма да се приближи скоро. Но неприятелят изведнъж се появил недалеч от градските крепостни стени. Даже можел

безпрепятствено да влезе през нощта в града, но могъщата десница на Всевишния по молитвите на Свети Димитрий спряла по чудодеен начин страшните врагове. Те помислили един от укрепените манастири, намиращи се извън града, за самия Солун и престояли там цяла нощ; на сутринта разбрали грешката си и се устремили към самия град.

Вражеските пълчища направо тръгнали в атака, но тук, на градската стена, пред очите на всички се появил Свети Димитрий като въоръжен воин и поразил с копие първия от неприятелите, който се покачил на стената, и го изхвърлил от нея. Падайки той повлякъл със себе си другите настъпващи. Тогава изведнъж ужас обзел враговете и те незабавно отстъпили. Но обсадата едва започвала. При вида на множеството врагове отчаяние обладало даже най-храбрите. Всички мислели, че гибелта на града е неизбежна. Но после, като видяли бягството на враговете и покровителството на божествения застъпник, жителите се ободрили и започнали да вярват, че защитникът на Солун Свети Димитрий няма да изостави родния си град, няма да допусне да бъде превзет от враговете.

Междувременно неприятелите започнали да настъпват пак към града, придвижили се по-близо и с непрекъснат обстрел разтърсили основите на градските стени. Облаци от стрели и камъни, пуснати от метателните оръдия, закрили дневната светлина. Цялата надежда останала на помощ свише и тълпи народ изпълнили храма на Свети Димитрий. По това време в града имало един богобоязлив и много добродетелен човек на име Илюстрий. Като дошъл през нощта в църквата на светия великомъченик той горещо се помолил на Бога и на Неговия славен угодник за избавянето на града от враговете. И изведнъж се сподобил да види необичайно видение: пред него се явили двама светли юноши, които приличали на царски телохранители – това били Божии ангели. Вратите на храма

сами се разтворили широко пред тях и те влезли в църквата. Илюстрий ги последвал, воден от силно желание да види какво ще се случи. Като влезли те със силен глас извикали:

- Къде е господарят, който живее тук?

Тогава се появил друг юноша, приличащ по външен вид на слуга, и ги попитал:

- За какво ви трябва?

- Господ ни изпрати при него за да му предадем нещо – отвърнали те.

Като посочил гроба на светеца, слугата казал:

- Ето го!

- Възвести му за нас – казали те.

Тогава юношата повдигнал завесата и оттам излязъл Свети Димитрий. На външен вид той бил такъв, какъвто го изобразявали на иконите. От него се излъчвала ярка светлина, подобна на слънчевата. От страх и от ослепителния блясък Илюстрий едва можел да гледа светеца. Дошлите юноши поздравили Димитрий.

- Благодатта да бъде с вас – отговорил светецът. - Какво ви води при мене?

А те му отвърнали:

- Владиката ни изпрати. Заповядва да напуснеш града и да отидеш при Него, защото Той иска да го предаде в ръцете на враговете.

Като чул това, светецът преклонил глава и мълчал, проливайки горчиви сълзи. А юношата слуга казал на дошлите:

- Ако знаех, че вашето идване няма да донесе радост на моя господар, нямаше да ви пусна в храма.

Тогава и светецът започнал да говори:

- Така ли реши моят Господ? Такава ли е волята на Владиката на всички – да предаде града, изкупен с честна кръв, в ръцете на враговете, които не Го познават, не вярват в Него и не почитат Неговото свято име?

На това дошлите отговорили:

- Ако нашият Владика не би решил така, не би ни изпратил при тебе!

Тогава Свети Димитрий казал:

- Вървете, братя, и кажете на моя Владика, че Неговият раб Димитрий казва така: Познавам Твоята щедрост, човеколюбиви Владико Господи; дори беззаконията на целия свят не могат да надминат Твоето милосърдие. Заради грешниците Ти проля Своята свята кръв; Ти положи за нас душата Си; прояви и сега милостта Си върху този град и не искай от мен да го напусна. Ти Сам ме постави за страж на този град. Позволи ми да подражавам на Теб, моя Владика: дай ми да положа душата си за жителите на този град и ако им е съдено да загинат, тогава и аз ще загина заедно с тях. Господи, не погубвай града, в който всички призовават Твоето свято име. Дори и да са съгрешили, тези хора все пак не са отстъпили от Тебе; а нали Ти Си Бог на каещите се?

Дошлите юноши попитали Димитрий:

- Така ли да отговорим на изпратилия ни Владика?

- Да, така отговорете – казал той, - защото зная, че **Господ “не се гневи докрай, нито се вечно сърди”.**

Като казал това, светецът влязъл в гробницата и свещеният ковчег се затворил; а беседвалите с него ангели станали невидими. Ето за какво бил избран Илюстрий - да види това чудно и страшно видение. Накрая, като дошъл на себе си, той паднал на земята, благодарил на светеца за грижата му за града, възнесъл му хвала за това, че помолил Владиката да не предава жителите на Солун в ръцете на враговете. На сутринта разказал на гражданите за всичко видяно и чуто и ги окуражил мъжествено да се борят с неприятелите. Като чули разказа на Илюстрий, всички със сълзи молели Господа да им изпрати милост и призовавали Свети Димитрий на помощ. Със застъпничеството на светеца градът останал цял; скоро враговете отстъпили от стените с голям срам, нямайки сили да превземат града, пазен от славния Божий угодник. **На седмия ден от обсадата без никаква видима причина враговете се обърнали в безпорядъчно бягство, като изоставили палатките и метателните оръдия. По-късно някои от враговете, попаднали в плен, разказали следното:**

- Още от първия ден на обсадата видяхме при вас такова множество защитници, че те далеч превъзхождаха нашата войска. Бяхме убедени, че голямо ваше войнство се крие зад стените. Вчера то изведнъж се устреми към нас и ние побягнахме.

Тогава изумените граждани попитали:

- Кой предвождаше войнството?

- Видяхме – отговорили пленниците – огнен сияещ мъж на бял кон в снежнобяла дреха.

Като чули това, солунските граждани разбрали кой

бил обърнал враговете в бягство. Така Свети Димитрий защитил своя град.

Скоро след като неприятелите отстъпили, друго бедствие сполетяло града. Враговете, които били огромно множество, опустошили по време на обсадата всички зърнени запаси в областта, така че в самия град настанал голям глад; много хора започнали да умират от недостиг на храна. Като видял, че родният му град загива от глад, светецът няколко пъти се явявал на кораби, плаващи в морето, обхождал пристанища и много острови, като навсякъде заповядвал на корабите с пшеница да плават към Солун. И по този начин избавил от глад града си.(10)

Когато благочестивият цар Юстиниан(11) съградил прекрасния и великолепен храм в Цариград в чест на Премъдростта Божия, той изпратил в Солун достойни мъже, за да донесат оттам част от мощите на светеца за украса и за освещение на новоиздигнатия храм. Като дошли в Солун, пратениците се приближили до ковчега, където почивали мощите на великомъченика, за да изпълнят царската заповед; изведнъж от ковчега се издигнал огнен стълб, посипвайки всички със снопове искри, а от огъня се чул глас:

- Спрете и не се осмелявайте!

Обзети от страх, присъстващите паднали на земята. След това пратениците, като взели само малко пръст от това свещено място, се върнали при царя и му разказали всичко, което се случило с тях. Всички, които слушали разказа им, били поразени и удивени. Едната половина от взетата свещена пръст пратениците предали на царя, а другата положили в църковната съдохранителница.

В задълженията на един юноша на име Онисифор влизало да

запалва свещите и да оправя кандилата в църквата на Свети Димитрий. Подучен от дявола, той започнал да краде свещи и тайно ги продавал, а парите, спечелени от тази продажба, присвоявал. Свети Димитрий не понесъл това злодеяние, извършвано в храма, посветен на него; той се явил в съня на Онисифор и с най-голяма снизходителност започнал да го изобличава:

- Брате Онисифоре, неприятно ми е, че крадеш свещи. С това ти причиняваш загуба на тези, които ги принасят; не по-малко вредиш и на самия себе си. Спомни си, че хората, постъпващи като теб, ги чака наказание. Остави това зло дело и се покай.

Онисифор, като се събудил, почувствал срам и страх. Но след време забравил заповедта на светеца и отново започнал да краде.И наказанието скоро го постигнало. Един благочестив човек, като станал рано сутринта, дошъл в църквата на Свети Димтрий и принесъл няколко големи свещи. Той ги запалил, поставил ги на гроба на великомъченика и като се помолил, излязъл от храма. Като се приближил до свещите, Онисифор протегнал ръката си, за да ги вземе, когато изведнъж се разнесъл глас от гроба на светеца:

- Ти отново правиш същото!

Поразен от този глас като от гръм, Онисифор на мига рухнал на земята и лежал като мъртвец дотогава, докато не влязъл някой от клириците. Дошлият вдигнал обзетия от страх юноша. Веднага щом дошъл на себе си, Онисифор разказал всичко: и за греховната си страст, и за първото му явяване насън на светеца, и за повторното изобличение. Тогава всички, като чули този разказ, изпаднали в голяма възбуда и преклонение пред светеца.

Много пленници били освободени от Свети Великомъченик Димитрий от игото на неверниците. Един епископ бил хванат и

отведен окован от варварите, но светецът му се явил, освободил го от оковите и охраняван, епископът благополучно се върнал в Солун. Друг път варварите, като нахлули в града, пленили много жители. Между пленените се намирали две прекрасни девици; те умеели прекрасно да бродират на гергеф и да изобразяват върху тъкан различни цветя, дървета, птици, зверове и човешки лица. Варварите ги отвели в своята земя и ги предали на своя княз. Като узнал за тяхното изкуство, князът им казал:

- Известно ми е, че във вашата страна има един велик Бог – Димитрий, който върши чудеса; избродирайте ликът му върху платно и аз ще му се поклоня.

Девиците отговорили:

- Не, княже, Димитрий не е Бог, а само велик Божий слуга и християнски застъпник. А твоето искане няма да изпълним, защото знаем, че ти не искаш да му се поклониш, а да се погавриш с изображението му.

- В моята власт са животът и смъртта ви – отвърнал им князът. – Изберете, което искате: направете това, което искам от вас, и ще бъдете живи; а ако не изпълните заповедта ми, незабавно ще ви накажа със смърт.

Като се бояли да не загинат, пленничките започнали да бродират лика на Свети Димитрий. Преди деня, когато се празнува паметта на светеца, девиците завършили работата си. И през нощта, на 26 октомври, седейки зад гергефа, те, като се навели над избродирания от тях образ започнали да плачат:

- Не се гневи срещу нас, мъчениче Христов – казали те, - ние знаем, че варварския княз иска да се присмее над тебе. Призоваваме те за свидетел, че не искахме да избродираме

твоя образ; заставиха ни да направим това под заплаха от смърт.

Плачейки по този начин над изображението на светеца, те заспали.

По време на съня им същата нощ Свети Димитрий по чудодеен начин пренесъл, както някога ангелът – Авакум(12) , тези девици, заедно с ръкоделието им, в Солун на своя празник и ги оставил в църквата до своите мощи по време на всенощното бдение. Като видели това чудо, всички се удивили, а девиците, като се пробудили, възкликнали:

- Къде се намираме?

От удивление не можели да дойдат на себе си и мислели, че всичко това е сън.

Накрая те окончателно се убедили, че наистина се намират в Солун, виждат пред себе си гробницата на светеца, стоят в неговия храм, където се намира множество молещ се народ. Тогава на всеослушание благодарили на своя закрилник Свети Димитрий. И разказали всичко, което се е случило с тях. Жителите на Солун, зарадвани от това предивно чудо, с голямо ликуване отпразнували паметта на Свети Димитрий, а бродирания образ поставили над олтара и много чудеса се извършили от него, за слава на Бога, Единния в Троица. Нему да бъде слава, чест и поклонение от цялата твар, во веки, амин…

По молитвите на Свети Великомъченик Димитрий, Господи Иисусе Христе, Боже наш, помилуй нас. Амин.

Тропарь великомученика Димитрия Солунского

глас 3

Велика обрете в бедах тя поборника вселенная,

страстотерпче,/ языки побеждающа. / Якоже убо Лиеву низложил еси гордыню,/ и на подвиг дерзновенна сотворив Нестора,/ тако, святе Димитрие,/ Христу Богу молися// даровати нам велию милость.

Кондак великомученика Димитрия Солунского

глас 2

Кровей твоих струями, Димитрие,/ Церковь Бог обагри,/ давый тебе крепость непобедимую/ и соблюдая град твой невредим,// того бо еси утверждение.

Величание великомученику Димитрию Солунскому

Величаем тя, страстотерпче святый Димитрие, и чтим честная страдания твоя, яже за Христа претерпел еси.

Молитва великомученику Димитрию Солунскому

Святый и славный великомучениче Христов Димитрие, скорый помощниче и теплый заступниче с верою притекающих к тебе! Предстоя с дерзновением Небесному Царю, испроси у Него прощение согрешений наших и о еже избавитися нам от всегубительныя язвы, труса, потопа, огня, меча и вечныя казни. Моли благость Его, еже ущедрити град сей, обитель сию и всякую страну христианскую. Исходатайствуй у Царя Царствующих на враги победу и одоление православным христианам, всей державе православной мир, тишину, твердость в вере и преспеяние во благочестии; нам же, чтущим честную память твою, испроси благодатное укрепление на дела благая, да благоутробное Владыце нашему Христу Богу зде творяще, сподобимся молитвами твоими наследовати Царствие Небесное для вечнаго прославления Его со Отцем и Святым Духом. Аминь.

***

(1) Жития на светиите

(2) Вандали – народ от германски произход, който живеел по бреговете на Балтийско море.

(3) Паметта му е на 27 октомври по православния календар (9.11 по светския)

(4) Светецът загинал около 306 г.

(5) Леонтий заемал видна длъжност в Илирик, към който тогава принадлежала и Солунска област.

(6) Едно от най-дивните чудеса, с които Бог благословил да прослави Своя велик угодник било изтичането на миро от честните му мощи. Това изтичане е дивно знамение на Божията благодат. То започнало от VII век. Редица писатели и историци свидетелстват за това непостижимо явление. Ще приведем свидетелството на един от писателите – Димитрий Хризолог, живял през втората половина на XIV век: "То /мирото/ по своето свойство не е вода, но е по-гъсто от нея и не прилича на нито едно от телата на земята – нито на течните, нито на твърдите, нито на някое от изкуствено приготвените ... То е по-удивително от всички благовония, не само от приготвените с изкуство, но и от естествено създадените от Бога." Много изцеления станали чрез помазване с това миро. Даже народи, невярващи в Христа, ценели този дивен ток. Така при превземането и опустошаването на Солун от турците през 1429 г. благоразумните от враговете вземали със себе си известно количество миро, за целебната сила на което те слушали така много. Светата църква, наричайки Свети Димитрий Мироточиви, възхвалява Христовия подвижник така: "Димитрие, отворен извор на благовонно миро." /Канон, песен 1/. "От теб се изливат вечнотечащи извори от миро."

(7) Тази река била Дунав.

(8) Мавриций царувал от 582 г. до 603 г.

(9) Аварите, които тогава все още не били просветени със светлината на Христовата вяра, били славяни; живеели по поречието на река Дон, близо до Каспийско море.

(10) Това чудо станало през 547 г.

(11) Юстиниан царувал от 527 г. до 565 г.

(12) Веднъж ангел се появил на Свети Пророк Авакум и му заповядал да отнесе храна на Даниил, затворен тогава във Вавилонската яма. Когато Авакум казал, че не знае, къде се намира Вавилон, ангелът по чудодеен начин го пренесъл в този град.

Канон великомученику Димитрию Солунскому

глас 4

Песнь 1

Ирмос: *Моря чермную пучину невлажными стопами древний пешествовав Израиль, крестообразныма Моисеовыма рукама Амаликову силу в пустыни победил есть.*

Божественным мучения венцем увязен, при Бозе ликуеши, блистании отонудными сияя и просвещения исполняем, великомучениче досточудне.

Яко суща Истины свидетеля, и даже до крове подвигшася, блаженне, терпеливно; твердо же противление к мучителем

показавша, тя Владыка прият.

Злобы обретателя низложил еси на землю, Димитрие, мученическим твоим копием убив, Божественною благостию, паче ума силою, на сие, блаженне, укрепляем.

Богородичен: Безматерен якоже Бог первее Сый, бысть еже по нам Безотчий из Тебе, Богородице Всепетая, плоть прием по единению, еже паче слова и разума.

Песнь 3

Ирмос: *Веселится о Тебе Церковь Твоя, Христе, зовущи: Ты моя крепость, Господи, и прибежище, и утверждение.*

Вменися в ничтоже мучителей от тебе повеление; Слово бо Божие паче всех, страстотерпче, предчествовал еси.

Свещник световиден мучения в скинии был еси, Божественным Светом сияющ, мучениче страстотерпче Димитрие.

Врачеваний тя источник священный и дивный, град твой и сокровище некрадомо стяжав, всяким веселием обогатися.

Богородичен: Врачуя образ истлевший земных, Пречистая, сим из Тебе облачится, пребыв якоже бе Человеколюбец.

Седален, глас 4.

Яко доблему страдальцу и воину крепку Всецарюющаго Христа, взываем псаломски: радуйся, мучеников украшение и лепота; радуйся, светлая Церкве звездо и стено, и пристанище прибегающих к тебе, великомучениче славне Димитрие, тя поющия спасай от всякаго вреда чуждаго и озлобления вся.

Песнь 4

Ирмос: *Вознесена Тя видевши Церковь на Кресте, Солнце*

Праведное, ста в чине своем, достойно взывающа: слава силе Твоей, Господи.

Победившаго лжу нечестия, Божие Всевысочайшее видев Слово, славою венча тя, Димитрие, поюща: слава силе Твоей, Господи.

На лесть победу возставив, победительный венец правды приял еси, Димитрие, зовя Зиждителю твоему: слава силе Твоей, Господи.

Направляем дланию жизноносною, к пристанищем достигл еси тишайшим, идеже, ныне радуяся, зовеши, Димитрие: слава силе Твоей, Господи.

Богородичен: Яко тварей всех Священнейшая, Мати Бога быти Една сподобилася еси, Сего бо рождши, мир благодатию Богознания просветила еси.

Песнь 5

Ирмос: *Ты, Господи, мой свет в мир пришел еси, Свет Святый, обращаяй из мрачна неведения верою воспевающия Тя.*

Огнь любве Божественныя в сердцы прием, огнь угасил еси безбожнаго идолонеистовства, славне Димитрие.

Избавляя ны от бед, явися, Димитрие, молитвами твоими покрывая верою и любовию восхваляющия тя.

Иже верою к твоему усердно притекающе храму, Димитрие, недугов и страстей душетленных вскоре избавляются.

Богородичен: Слово Божие, Отцу Единосущное, Твой бывает, Богомати, паче ума же и слова, Сын, Тебе Единосущен.

Песнь 6

Ирмос: *Пожру Ти со гласом хваления, Господи, Церковь вопиет Ти, от бесовския крове очищшися, ради милости от ребр Твоих истекшею Кровию.*

Согласно сошедшеся, поем славную и светоносную твою память, и чудес полную, и дарований Святаго и Честнаго, всеблаженне, Духа.

Разреши моя пленицы согрешений молитвами твоими, яко бо непобедим мученик дерзновение имаши ко Владыце, и буди ми прибежище и покров, Димитрие.

Богородичен: Чисту Тя посреде терния обрет, яко чистейший крин и удольный цвет, о Богомати! Жених во утробу Твою Слово вселися.

Кондак, глас 2

Кровей твоих струями, Димитрие, Церковь Бог обагри, давый тебе крепость непобедимую и соблюдая град твой невредим; того бо еси утверждение.

Икос

Сего великаго вси воспоим, сошедшеся верою, яко оружника Христова и мученика, Димитрия, в песнех и пениих совзывающе Владыце и Зиждителю вселенныя: избави ны труса и нужды, Человеколюбче, молитвами Богородицы и всех святых мучеников Твоих. На Тя бо вси надеемся избавитися бед и скорбей, Ты бо еси наше утверждение.

Песнь 7

Ирмос: *В пещи Авраамстии отроцы персидстей, любовию благочестия паче, нежели пламенем опаляеми, взываху: благословен еси в храме славы Твоея, Господи.*

Преукрашен Божественною славою и благодатию, мучениче

страстотерпче, сияеши световидно и просвещаеши зовущия: благословен еси в храме славы Твоея, Господи.

Яко багряницею, украшен твоею кровию, имея вместо скиптра, славне, крест; со Христом царствуеши ныне, мучениче Димитрие, благословен еси, зовый, в храме славы Твоея, Господи.

Богородичен: Препрославленная, Просвещенная, Мати Дево, вся, чтущия Тя Всеистинную Богородицу, огради; благословена Ты в женах, Всенепорочная Владычице.

Песнь 8

Ирмос: *Руце распростер Даниил, львов зияния в рове затче: огненную же силу угасиша, добродетелию препоясавшеся, благочестия рачители отроцы, взывающе: благословите вся дела Господня Господа.*

Омрачил еси весь вражий гнев, славне, и, борения неотъемлемою силою Христа облечен и победоносец быв, мучениче Димитрие, вопиял еси: благословите вся дела Господня Господа.

Мучеников благостояние показав, мучеников благозвание, мучениче, наследовал еси; банею омывся святою, яже вторыми не оскверняется греховными прилоги, копием прободаем, и зовый: благословите вся дела Господня Господа.

Чудес твоих множество, паче ума дарований, ихже тебе подаде Христос, всем показует, славне, и благодать исцелений, яже паче слова, яве твою благодать проповедает нам, вопиющим: благословите вся дела Господня Господа.

Богородичен: Едину во всех родех, Деву Матерь и Богородицу Чистую, песнословим: Та бо спасения нашего Ходатаица, яко мира Избавителя, Слово рождшая, Емуже

вопием: благословите вся дела Господня Господа.

Песнь 9

Ирмос: *Камень нерукосечный от несекомыя горы, Тебе, Дево, краеугольный отсечеся, Христос, совокупивый разстоящаяся естества; тем, веселящеся, Тя, Богородице, величаем.*

Раздери узы прегрешений тя поющих, страстотерпче, устави страстей прилоги, молву разори ересей и напастей утиши бурю молитвами твоими.

Направи к стезям правым Небеснаго Царствия священнейшую твою паству, венценосче мучениче Димитрие, на пажить спасительную, на место вечное.

Да венцев славы и Небеснаго Царствия получения поющим тя сего улучити моли, мучениче Димитрие, Жизнодавца Господа и Царя Сил.

Богородичен: Яко корень, источник и вину нетления Тя, Дево, вси вернии, надеющеся, хвалами почитаем; Ты бо Ипостасное нам Безсмертие источила еси.

Светилен

Крестом вооружил еси Нестора, чрез онаго Лиеву разорив гордыню, Димитрие, на тризнищи, якоже Христос, отверзаеши копием ребра твоя, имиже стадо твое храни.

Акафист великомученику Димитрию Солунскому

Кондак 1

Дивный воеводо града Солуня, великий угодниче Христов и

славный страстотерпче, святый Димитрие, источаяй мирови милости миро, похвальная восписуем ти, чтущии святую память твою. Ты же имеяй дерзновение ко Господу, от всяких бед избавляй нас, верно зовущих ти:

Радуйся, святый Димитрие, славный великомучениче и чудотворче.

Икос 1

Ангелов Творец и Господь Сил яви тя, досточудне, ангела во плоти, мученика тверда и сильнаго предстателя верных. Прибегающе убо к заступлению твоему, сицевая радостная тебе приносим:

Радуйся, звездо блистающая на тверди церковней; радуйся, светильниче, чудесы мир озаряяй.

Радуйся веры непоколебимый столпе; радуйся, христиан несокрушимый щите.

Радуйся, Фессалии светлое украшение; радуйся, Солуня похвало преславная.

Радуйся, апостолов согражданине; радуйся, мучеников совсельниче.

Радуйся, молящихся к тебе прошения приемляй; радуйся, о всех нас Богу моляйся.

Радуйся, святый Димитрие, славный великомучениче и чудотворче.

Кондак 2

Видяще себе безчадна, благочестивая родителя твоя прилежно моляста Бога о даровании чада. Прием же Всевышний молитвы ею, и помянув милостыни, яже творяста убогим, дарова им тебе, блаженне. Сего ради с веселием

возописта Богу: Аллилуиа.

Икос 2

Разум божественный имея, яко отроча богодарованное, возгнушался еси языческия прелести, мудре. Родительское же благочестие возлюбль, добродетельми аки лествицею от силы в силу восходяй, благодать Божию приобрел еси, юже испроси получити и нам, почитающим тя звании сими:

Радуйся, благочестивым родителем молитвенное прозябение; радуйся, благочестия их наследниче.

Радуйся, рождением своим возвеселивый многих; радуйся, от утробы материя благодатию свыше осененный.

Радуйся, благоуханный крине девства и нетления; радуйся, освещенный душею же и телом.

Радуйся, вместилище дарований Божиих; радуйся от юности идолослужение презревый.

Радуйся, истинное богопочитание даже до смерти возлюбивый; радуйся, яко благочестием твоим угодил еси Христу.

Радуйся, яко благодатию Его мног плод сотворил еси; радуйся, святый Димитрие, славный великомучениче и чудотворче.

Кондак 3

Сила Вышняго сотвори тя, Димитрие, храбра во бранех, врагом страшна, всем людем именита. Темже и злочестивый царь Максимиан вручи тебе град Солунь, повелевая, яко суемудрый, гнати Христианы, поющия Богу: Аллилуиа.

Икос 3

Имеяй благоприятную по благочестию ревность, яве пред неверными исповедал еси Христа, прехвальне, и тех веровати и покланятся Тому научил еси, и яко вторый Павел был еси солуняном, с нимиже вопием ти:

Радуйся, Церкви Христовой драгий бисере; радуйся, града твоего украшение.

Радуйся, божественную ревность в сердцы своем носивый; радуйся, мучителей коварства победивый.

Радуйся, идольския прелести обличителю; радуйся, идольское терние посецаяй.

Радуйся, благочестия учителю; радуйся, на стези спасения наставителю.

Радуйся, врагом видимым и невидимым неприступне; радуйся, воине Христов непобедиме.

Радуйся, святый Димитрие, славный великомучениче и чудотворче.

Кондак 4

Бурею одержим помышлений злобных, нечестивый царь смятеся, уведев тя, всечестне, вернаго быти раба Христова, к вере в Того приводяща и идолы низлагающа, солунян же научающа славити трисвятое имя Божие и пети Тому: Аллилуиа.

Икос 4

Слыша, яко дышащий на тя, Димитрие, яростию Максимиан грядет в Солунь, молитвою и пощении предуготовил еси себе к мучению, повелевая Луппу, верному ти рабу, вся имения твоя и богатства привременная расточити убогим. Темже, восхваляюще тя, с любовию зовем:

Радуйся, прещения мучителева не убоявыйся; радуйся, да Христа приобрящеши, вся расточивый.

Радуйся, суетную славу мира сего во уметы вменивый; радуйся, небесную славу у Христа Бога нашего получивый.

Радуйся, яко состраждеши всем требующим от тебе помощи; радуйся, сущим в нуждах скорый заступниче.

Радуйся, нищих обогатителю; радуйся, сирых предстателю.

Радуйся, убогим помощниче; радуйся, алчущим питателю.

Радуйся, святый Димитрие, славный великомучениче и чудотворче.

Кондак 5

Боготечней звезде уподоблься, Димитрие, дерзновенно Солнце Правды проповедал еси тьмою одержимому царю. В темнице же им заключенный, славословил еси в ней, яко в чертозе светле, Христа Бога нашего, с веселием поя Тому: Аллилуиа.

Икос 5

Видя добра ненавистник диавол течение, достоблаженне, скончатися имущее, завистию снедаемь, устремися на тя во образе скорпии. Ты же, поправ того, узрел еси во светлости велицей ангела Господня, укрепляюща тя и венец райский тебе подающа, приими убо и от нас земных малый венец похвалы сицевыя:

Радуйся, трубо, неверным Христа Бога возвестившая; радуйся, свирелe, услаждающая слышание верным.

Радуйся, яко мужеством твоим небожители возвеселил еси; радуйся, в темнице мрачней святым ангелом утешенный.

Радуйся, пресветлый на небесех чертог, яко мученик, унаследовавый; радуйся, во плоти безплотныя враги победивый.

Радуйся, козни их, аки паучину разоривый; радуйся, светлый конец победы приемый.

Радуйся, венцем от Царя славы венчанный; радуйся, сугубыя благодати от Него сподобивыйся.

Радуйся, велие дерзновение к Нему стяжавый.

Радуйся, святый Димитрие, славный великомучениче и чудотворче.

Кондак 6

Проповедник злочестия Максимиан радовашеся, яко прекрепкий борец его Лий убиваше Христианы. Блаженный же Нестор не терпя того безчеловечия, у тебе, мучениче, благословение испроси, и шед низверже того на копия, поя Богу: Аллилуиа.

Икос 6

Возсиявый в Солуне просвещение истины, святе, предпослал еси ко Господу Нестора, чрез посечение от нечестивых. Таже и сам, повелением царевым, копиями изболен был еси за Христа, пред Нимже помяни и нас, поминающих страдания твоя и вопиющих ти:

Радуйся, на Лиево низложение Нестора молитвами твоими укрепивый; радуйся, яко по умерщвлении Лия, смерть мученическую купно с Нестором приял еси.

Радуйся, яко за Прободеннаго на Кресте нас ради копиями изболен был еси; радуйся, со славою на небеса по смерти от ангел провожденный.

Радуйся, в немерцающем свете душею пребываяй; радуйся, с мученики и со всеми святыми ликовствуяй.

Радуйся, покрове песнословящих тя; радуйся, молитвенниче о чтущих святую память твою.

Радуйся, святый Димитрие, славный великомучениче и чудотворче.

Кондак 7

Хотя блаженный Лупп благословение от тебе, страстотерпче Христов, получити, взя по кончине твоей перстень твой и ризу, кровию твоею омоченную, и многа чудеса и исцеления теми сотворив, усечен бысть во главу, да поет купно с тобою и Нестором в Троице славимому Богу: Аллилуиа.

Икос 7

Новый храм созидая тебе, досточудне, исцеленный тобою Леонтий, обрете в земли святыя мощи твоя, источающая миро, егоже благоухания исполнися весь град и множество болящих исцеле. Темже уврачуй и облагоухай и нас, вопиющих ти сице:

Радуйся, благоухание добродетелей от юности возлюбивый; радуйся, нрав ангельский от младенчества стяжавый.

Радуйся, сосуде благодати; радуйся, храме непорочности и чистоты.

Радуйся, яко Господь обитель в тебе сотвори со Отцем и Духом; радуйся, яко Той прослави мощи твоя нетлением благодати.

Радуйся, благовонное Миро от тех источаяй; радуйся, освящение и цельбы теми подаваяй.

Радуйся, яко паче нарда и смирны благоухаеши; радуйся, яко благоуханием твоим зловоние страстей отгоняеши.

Радуйся, землю и одежды твоя кровию твоею освятивый; радуйся, язвами своими наша язвы душевныя и телесныя врачуяй.

Радуйся, святый Димитрие, славный великомучениче и чудотворче.

Кондак 8

Странное и дивное чудо сотворил еси, пречудне, возвращавшемуся восвояси храмоздателю твоему, приим бо той плащаницу от святых твоих мощей, волнующуюся и многоводную реку немокренно прейде. Темже прославляемому в тебе Богу сердцем и усты воспеваше: Аллилуиа.

Икос 8

Весь горя любовию и усердием к тебе Леонтий вторый в честь твою, святе, созда храм во Иллирии, отечестве своем, и тамо, якоже и в Солуне, множество болящих и страждущих от дух нечистых, молитвами твоими исцеляшеся, и ина многа совершахуся чудеса. Имже мы, дивяшеся тебе, вопием:

Радуйся, любовию прославляющим тя крепкий заступниче; радуйся, созидающим во имя твое храмы чудный покрове.

Радуйся, здравия подателю; радуйся, недугов врачевателю.

Радуйся, токи крови уставляяй; радуйся, епарха Марина от струпов и гноя свободивый.

Радуйся, одеждою твоею, якоже Павел убрусцами, чудодействуяй; радуйся, имевшему ю Леонтию немокренный на реце путь показавый.

Радуйся, яко повинуются тебе быстрины речныя; радуйся, яко дуси злобы бегают от призывающих имя твое.

Радуйся, яко предстательством твоим и мы уповаем от

наветов вражиих сохранитися; радуйся, яко заступлением твоим и мы веруем от потопа иных бед избавитися.

Радуйся, святый Димитрие, славный великомучениче и чудотворче.

Кондак 9

Всякое естество ангельское удивися, Димитрие святый, великаго твоего дерзновения делу. Хотящу бо Господу врагом предати Солунь, и явлением ангельским, повелевшу ти оставити град, не оставил еси того, славне. Темже сподобивыйся ужаснаго видения и слышания, Иллюстрий с трепетом возглашаше: Аллилуиа.

Икос 9

Витии многовещанныя не возмогут разумети, как плененныя иногда девы, образ твой, святе, пленившему их князю швением уготовавшия, внезапу восхищени быша тобою, и у гроба твоего поставлени, бдению на память твою совершающуся, благословяще убо о тебе Господа, со умилением зовем ти:

Радуйся, за истину на земли, даже до крови пострадавый; радуйся, на небеси со дерзновением престолу Божию предстояй.

Радуйся, благопотребная оттуду верным посылаяй; радуйся, от бед призывающия тя свобождаяй.

Радуйся, яко во озлоблении сущим скоро помогаеши; радуйся, яко Господь молитвам твоим благоутробно внемлет.

Радуйся, чудес неисчерпаемый кладезю; радуйся, знамений неоскудеваемый источниче.

Радуйся, плененных свободителю; радуйся, варварския дерзости укротителю.

Радуйся, печальным утешение посылаяй; радуйся, скорбящим радость подаваяй.

Радуйся, святый Димитрие, славный великомучениче и чудотворче.

Кондак 10

Спасти хотя град твой от глада, являлся еси, Димитрие, во пристанищех морских и отоцех, повелевая имущим пшеницу плыти с тою в Солунь. Темже тобою от смерти избавленнии, благодарственне пояху о тебе Богу: Аллилуиа.

Икос 10

Стена явился еси граду твоему несокрушимая, богомудре, и необоримый защитник всем призывающим тя, зане тако благоволи о тебе небесе и земли Творец. Темже и нас научи приглашати тебе:

Радуйся, милосердия великий любителю; радуйся, о бедствующих сострадательный попечителю.

Радуйся, от глада верныя спасаяй; радуйся, от нашествия языков тех изымаяй.

Радуйся, множицею избавивый солунян от уз работы горькия; радуйся, губительную язву и иный вред от них удаливый.

Радуйся, воеводо, никимже в мужестве одолимый; радуйся, ратоборче, николиже в силе оскудевающий.

Радуйся, вся на град твой устремляющияся, яко Моисей Амалика, низлагаяй; радуйся, яко Сампсон, иноплеменники прогоняяй.

Радуйся, царем верным на враги одоление подаваяй; радуйся, христолюбивым воином на брани помогаяй.

Радуйся, святый Димитрие, славный великомучениче и чудотворче.

Кондак 11

Пение всякое побеждается, прехвальне, пред сиянием славы твоея и величием чудес. Егда бо Иустиниан царь, возжеле имети в Софийстем храме часть мощей твоих, огнь изыде от гроба твоего на посланные от него, возбраняюще прикасатися раце твоей. Темже удивленнии со страхом возопиша Богу: Аллилуиа.

Икос 11

Светозарную звезду, сущим во тьме неразумия, зрим тя, святе. Служащу бо у гроба твоего Онисифору тьмою святотатства держиму, двукратным явлением твоим возбранил ему похищати свещи, возжигаемыя верными у мощей твоих. Сего ради со благоговением зовем ти:

Радуйся, прежде мученическия кончины свято поживый; радуйся, по кончине чудесы прославивыйся.

Радуйся, яко жив во граде мощми твоими почиваеши; радуйся, яко присноживый чудеса теми содеваеши.

Радуйся, яко правду милостию растворяеши; радуйся, яко огнем ревности по славе Божией гориши.

Радуйся, святыя мощи твоя неприкосновенны имеяй; радуйся, касатися им дерзающия, яко молния опаляяй.

Радуйся, согрешающих вразумителю; радуйся, святотатцев наказателю.

Радуйся, освящение подаваяй благоговеющим к тебе усердно; радуйся, миром облагоухаяй чтущих тя верно.

Радуйся, святый Димитрие, славный великомучениче и

чудотворче.

Кондак 12

Благодать приял еси, Димитрие, целити всяк недуг и всяку язю в людех. Подаждь убо и нашим душам и телесем исцеление, да Богу, даровавшему нам тебе, помощника и врачевателя, благодарственне воспоим: Аллилуиа.

Икос 12

Поюще твоя чудеса, ублажаем тя, досточудне, пред нечестивыми Христа Бога дерзновенно исповедавша, прославляем мученическую кончину твою, почитаем память твою, и сицевая радостная тебе приносим:

Радуйся, стопам Христа Спасителя всех ревностный последователю; радуйся, страстем его мужественный подражателю.

Радуйся, с небесными силами прославляяй Бога; радуйся, с Царицею небесе и земли моляяйся о мире.

Радуйся, многоцелебнаго мира сподобляяй верных; радуйся, разслабленныя телом и духом исцеляяй.

Радуйся, святый Димитрие, славный великомучениче и чудотворче.

Кондак 13

О, святый великомучениче и верный угодниче Христов, Димитрие мироточиве, малое сие песнословие от нас приемше, моли Христа Бога нашего, да вселяется и благоухает в сердцах наших святыня православной веры, да умножается в житии нашем елей благих дел, да не угаснут светильники наши в полунощный час сретения Небеснаго Жениха, и да сподобимся вместе с тобою воспевати Ему в вечном Царствии:

Аллилуиа.

Этот кондак читается трижды, затем икос 1-й «Ангелов Творец...» и кондак 1-й «Дивный воеводо...»

Молитва

Святый и славный великомучениче Христов Димитрие, скорый помощниче и теплый заступниче с верою притекающих к тебе! Предстоя с дерзновением Небесному Царю, испроси у Него прощение согрешений наших и о еже избавитися нам от всегубительныя язвы, труса, потопа, огня, меча и вечныя казни. Моли благость Его, еже ущедрити град сей, обитель сию и всякую страну христианскую. Исходатайствуй у Царя Царствующих на враги победу и одоление православным христианам, всей державе православной мир, тишину, твердость в вере и преспеяние во благочестии; нам же, чтущим честную память твою, испроси благодатное укрепление на дела благая, да благоутробное Владыце нашему Христу Богу зде творяще, сподобимся молитвами твоими наследовати Царствие Небесное для вечнаго прославления Его со Отцем и Святым Духом. Аминь.

buditeli.info © 2017